

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI NA SVETKOVINU SVETIH PETRA I PAVLA

Ponedjeljak, 29. lipanj 2020. [Multimedia]

Poput Petra gradimo na stijeni koja je Krist

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas slavimo svete zaštitnike Rima, apostole Petra i Pavla. Ponovno se nalaziti ovdje, blizu mjesta na kojem je Petar kao mučenik umro i pokopan, te moliti, to je dar. No, današnja nas liturgija podsjeća na sasvim drukčiji događaj te kaže da je nekoliko godina prije toga Petar bio spašen od smrti. Uhitili su ga, bio je u zatvoru, i Crkva, strahujući za njegov život, neprestano je molila za njega. Tada je anđeo sišao da ga oslobodi iz zatvora (*Dj 12, 1-11*). Ali i godinama kasnije, kad je Petar bio zatvorenik u Rimu, Crkva je sigurno molila. No tom prilikom život mu nije pošteđen. Kako to da je prije bio oslobođen od kušnje, a kasnije ne?

Zato što u Petrovu životu postoji put koji može baciti svjetlo na naš životni put. Gospodin mu je udijelio mnoge milosti i oslobodio ga od zla: čini tako i s nama. Štoviše, često idemo njemu samo kad smo u nekoj potrebi. No, Bog vidi dalje i poziva nas da idemo dalje od toga, da ne tražimo samo njegove darove, nego da tražimo njega, koji je Gospodin svih darova; da mu povjerimo ne samo svoje probleme, nego i svoj život. Tako nam napokon može dati veću milost, da *darujemo svoj život*. *Dà*, darovati život. Najvažnije od svega u životu je učiniti život darom. To vrijedi za sve: za roditelje u odnosu na djecu i za djecu u odnosu na roditelje. Odmah se sjetim tolikih starijih osoba koje su obitelji napustile kao – dopustite mi da upotrijebim taj izraz – kao da su otpadni materijal. To je drama našeg doba: samoća starijih osoba. Život djece i unuka ne postaje darom za starije. Postati darom za one koji su oženjeni i za Bogu posvećene osobe; to vrijedi posvuda, kod kuće i na poslu, kao i u odnosu na sve koji su nam blizu. Bog želi da rastemo kao dar; samo tako ćemo postati veliki. Mi rastemo ako se darujemo drugima. Pogledajmo svetoga Petra; nije postao junak jer je bio oslobođen iz tamnice, nego zato što je ovdje dao svoj život. Njegovo je darivanje pretvorilo stratište u prekrasno mjesto nade na kojem se nalazimo.

Eto što treba tražiti od Boga: ne samo *milost za određeni trenutak*, nego *milost za život*. Evanđelje nam danas pokazuje upravo dijalog koji je promijenio Petrov život. Čuje Isusa gdje ga pita: „*Tko sam ja za tebe?*“ I odgovara: „Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga“. A Isus će mu: „Blago tebi, Šimune, sine Jonin“ (Mt 16, 16-17). Isus Petru kaže da je blažen, to jest doslovno *sretan*. Sretna li tebe što si to rekao! Valja nam primijetiti da Isus kaže: „*Blago tebi!*“ Petru koji mu je bio rekao: „*Ti si Bog živi*“. Koja je dakle tajna blaženoga života, koja je tajna sretnoga života? Priznati Isusa, ali Isusa kao Boga živoga, a ne kao neki kip. Nije važno znati da je Isus bio velik u povijesti, nije važno cijeliti ono što je rekao ili učinio: važno je koje mu mjesto dajem u svojem životu, koje mjesto dajem Isusu u svome srcu. Upravo u tome trenutku Petar čuje Isusa gdje mu govori: „Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju“ (r. 18). Nije ga nazvao „*stijenom*“ jer je bio postojan i pouzdan čovjek. Ne, kasnije će učiniti mnogo pogrešaka, čak će zaniijekati Učitelja. No izabrao je *graditi život na Isusu*, stijeni; ne – kaže se u tekstu – na „tijelu i krvi“, to jest na sebi samom, na svojim sposobnostima, nego na Isusu (usp. r. 17), koji je stijena. Isus je; *stijena na kojoj je Šimun postao kamen*. Isto možemo reći za apostola Pavla koji je svega sebe dao evanđelju, smatrajući sve drugo otpadom kako bi stekao Krista.

Danas, stojeći pred apostolima, možemo se pitati: „A na čemu počiva moj život? Mislim li samo na trenutačne potrebe ili vjerujem da je moja istinska potreba Isus koji od nas čini dar? Kako gradim svoj život, na vlastitim sposobnostima ili na živomu Bogu?“ Neka nam Majka Božja, koja se potpuno povjerila Bogu, pomogne postaviti ga kao temelj svakoga svojega dana. I neka nas ona prati svojim zagovorom da uzmognemo, Božjom milošću, učiniti dar od svojega života.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

pozdravljam ponajprije sve Rimljane i sve koji žive u ovome gradu, na današnji blagdan njihovih svetih zaštitnika, apostolâ Petra i Pavla. Molim se da po njihovu zagovoru svaka osoba u Rimu može živjeti dostojanstveno i da se susretne s radosnim svjedočenjem evanđelja.

Uz tu prigodu tradicionalno u Rim dolazi izaslanstvo Carigradskoga ekumenskog patrijarhata, ali ove godine to nije bilo moguće zbog pandemije. Zato šaljem duhovni zagrljaj dragom bratu patrijarhu Bartolomeju, u nadi da će se što prije nastaviti naši uzajamni posjeti.

Slaveći svetkovinu svetoga Petra i svetoga Pavla želim se spomenuti tolikih mučenika kojima je odrubljena glava, koji su živi spaljeni i ubijeni, osobito u doba cara Nerona, upravo na ovome tlu na kojem se vi sada nalazite. Ovo je tlo natopljeno krvlju naše kršćanske braće. Sutra ćemo slaviti njihov spomen.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana